

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın, *Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanı Mahinur Özdemir Göktaş* tarafından Anayasanın 98 ve İç Tüzüğü'nün 96. ve 99. Maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Öznur Bartin

Hakkâri Milletvekili

26 Nisan 2026 tarihinde Hakkari'nin Şemdinli ilçesine bağlı Yufkalı (Nêrduşe) köyü Korgan mezrasında meydana gelen olayda, 8 yaşındaki Osman Taş'ın (Welat) derme çatma bir köprüden geçmeye çalışırken dereye düşerek kaybolması; basit bir kaza olarak değerlendirilemeyecek, kamusal yükümlülüklerin yerine getirilip getirilmediğine ilişkin ciddi soru işaretleri doğuran yapısal bir sorundur. Arama çalışmalarının gün boyu sürmesine rağmen sonuç alınamaması ve karanlığın çökmesiyle birlikte arama faaliyetlerinin gece saatlerinde durdurulmuş olması, sürecin etkinliği, sürekliliği ve kriz yönetim kapasitesi açısından kamuoyunda derin bir güvensizlik ve endişe yaratmıştır. Bu durum, yaşam hakkının korunmasına ilişkin pozitif yükümlülüklerin yerine getirilip getirilmediğinin sorgulanmasını zorunlu kılmaktadır.

Yaşam hakkı, hem Anayasa'nın 17'nci maddesi hem de Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 2'nci maddesi kapsamında devlete yalnızca ihlallerden kaçınma değil; aynı zamanda öngörülebilir risklere karşı önleyici tedbirler alma, etkili ve kesintisiz arama-kurtarma faaliyetleri yürütme ve olay sonrasında etkili idari ve adli mekanizmaları işletme yükümlülüğü yüklemektedir. Birleşmiş Milletler Çocuk Haklarına Dair Sözleşme'nin 6'ncı ve 19'uncu maddeleri uyarınca ise çocukların yaşam ve korunma hakkı, güçlendirilmiş bir kamusal sorumluluk alanı olarak düzenlenmiştir. Bu bağlamda, yerleşim alanı içerisinde aktif kullanılan bir dere geçişinde güvenli altyapının bulunmaması, uyarı ve koruyucu sistemlerin tesis edilmemiş olması ve risklerin bertaraf edilmemesi; idarenin öngörülebilir tehlikelere karşı önlem alma yükümlülüğünü açık biçimde ihlal etmektedir.

Arama-kurtarma faaliyetlerinin kapsamı, zamanlaması ve sürekliliği doğrudan yaşam hakkıyla bağlantılıdır. Özellikle ilk saatlerin hayati olduğu bu tür vakalarda, arama faaliyetlerinin gece saatlerinde durdurulması; yalnızca teknik bir tercih değil, doğrudan sonuç doğurabilecek kritik bir idari karardır. Gece aramasına uygun ekipman ve personel kapasitesinin neden devreye alınmadığı, alternatif yöntemlerin neden kullanılmadığı ve bu kararın hangi risk değerlendirmesine dayandığı açıklığa kavuşturulmalıdır.

Bu olay, aynı zamanda yerel yönetimler ile merkezi idarenin altyapı güvenliği, denetim ve önleyici kamu hizmeti üretme konularındaki sorumluluklarını da görünür kılmaktadır. Yerleşim

yerleri arasında geçişi sağlayan bir köprünün “derme çatma” nitelikte olması; çevresinde koruyucu bariyerlerin, uyarı levhalarının ve aydınlatma sistemlerinin bulunmaması; kamu hizmetinin gereği gibi yerine getirilmediğini, denetim mekanizmalarının etkisiz kaldığını ve ihmalin yapısallaştığını göstermektedir. Bu ihmal zinciri, yalnızca yerel düzeyde değil, merkezi idarenin planlama, denetim ve kaynak tahsis politikaları bakımından da doğrudan sorumluluğunu ortaya koymaktadır.

Osman Taş'ın sağ salim bulunması için arama çalışmalarının kesintisiz, en geniş kapasiteyle ve tüm teknik imkânlar seferber edilerek sürdürülmesi hem hukuki hem de vicdani bir zorunluluktur. Bununla birlikte, olayın tüm yönleriyle aydınlatılması, ihmal veya kusur bulunup bulunmadığının ortaya çıkarılması ve sorumluların hesap vermesinin sağlanması; yaşam hakkının korunmasına ilişkin kamu otoritesinin asli yükümlülüğüdür. Bu süreçte şeffaflık, hesap verebilirlik ve etkinlik ilkelerinden sapılması, yalnızca idari bir zafiyet değil, doğrudan siyasi sorumluluğu da doğuran ağır bir yönetsel sorun alanına işaret etmektedir. Bu nedenle ilgili bakanlıkların derhal ve eşgüdüm içinde harekete geçerek gerekli tüm idari, teknik ve hukuki girişimleri başlatması; ihmal iddialarını açığa çıkaracak etkili soruşturma mekanizmalarını işletmesi ve benzer olayların tekrarını önleyecek yapısal tedbirleri gecikmeksizin hayata geçirmesi zorunludur.

Bu bağlamda;

1. Olay sonrası aileye yönelik psikososyal destek hangi aşamada başlatılmıştır ve kapsamı nedir?
2. Bölgede çocukların yaşam güvenliğini tehdit eden çevresel risklere yönelik sosyal hizmet taraması yapılmış mıdır?
3. Risk altındaki çocukların belirlenmesine yönelik erken uyarı ve saha izleme mekanizmaları neden yeterince etkin işletilememektedir?
4. Kırsal bölgelerde çocuk güvenliğini artırmaya yönelik politikaların sahaya yansımamasının nedeni nedir?
5. Bu olay sonrası bölgede çocuk güvenliği açısından yeni bir sosyal risk analizi yapılacak mıdır?